

256

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 20 czerwca 1969 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Przylesie” obszar lasu o powierzchni 14,94 ha w Leśnictwie Przylesie Nadleśnictwa Lubsza, położony w miejscowości Przylesie, w gromadzie Przylesie, w powiecie brzeskim województwa opolskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały 170 c, 172 i, 173 a, c, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1956—1965 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:5.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu drzewostanów naturalnego pochodzenia, tworzących liczne formy przejściowe od gruntu do olesu.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi plan urządzenia gospodarstwa rezerwatowego, podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest — po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody — usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia i powierzchni ziemi, z pozostawieniem w ziemi karpiny, oraz w razie potrzeby dokonywanie zabiegów pielęgnacyjnych,
- b) zmiana stosunków wodnych bez uzyskania pozwolenia wodnoprawnego, wydanego przez właściwy do spraw gospodarki wodnej organ prezydium rady na-

rodowej w porozumieniu z właściwym do spraw ochrony przyrody organem prezydium wojewódzkiej rady narodowej; zmiana stosunków wodnych w rezerwacie przyrody może nastąpić tylko w wypadku, gdy nie spowoduje ona zasadniczej zmiany w biotopie,

- c) zbiór owoców oraz nasion drzew, krzewów i roślin zielnych, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie może odbywać się na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,
- d) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- e) pozyskiwanie ściółki leśnej, trawy i pasanie zwierząt gospodarskich,
- f) niszczenie gleby i pozyskiwanie kopalin,
- g) niszczenie oraz uszkodzanie drzew i innych roślin lub ich części,
- h) zanieczyszczanie terenu rezerwatu i wzniecanie ognia,
- i) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt, niszczenie gniazd, wybieranie jaj i piskląt wszystkich gatunków ptaków,
- j) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną rezerwatu;
- k) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- l) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: w z. J. Knothe

257

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAW WEWNĘTRZNYCH I OBRONY NARODOWEJ

z dnia 18 lipca 1969 r.

w sprawie doręczania kart powołania i wezwań imiennych do czynnej służby wojskowej.

Na podstawie art. 50 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 44, poz. 220) zarządza się, co następuje:

§ 1. Karty powołania do czynnej służby wojskowej doręczają:

- 1) powiatowe, miejskie, dzielnicowe sztaby wojskowe, zwane dalej „powiatowymi sztabami wojskowymi”,
- 2) właściwe organy prezydiów rad narodowych,
- 3) uspołecznione zakłady pracy,
- 4) jednostki wojskowe.

§ 2. 1. Powiatowe sztaby wojskowe doręczają karty powołania:

- 1) osobom powołanym — w miejscu zamieszkania lub w miejscu pracy albo w czasie poboru,

2) żołnierzom rezerwy przeznaczonym do odbycia ćwiczeń wojskowych — w czasie przeprowadzania przeglądu lekarskiego,

3) osobom przewidzianym do powołania na przeszkolenie wojskowe w jednostkach wojskowych w ramach wojskowego szkolenia studentów — za pośrednictwem kierowników studiów wojskowych.

2. Powiatowe sztaby wojskowe mogą doręczać karty powołania również za pośrednictwem poczty, w formie poleconych przesyłek pocztowych za potwierdzeniem odbioru.

§ 3. 1. Organami prezydiów rad narodowych właściwymi do doręczania kart powołania są:

- 1) biura gromadzkich rad narodowych,
- 2) właściwe do spraw ogólnoadministracyjnych organy

prezydiów rad narodowych osiedli i miejskich rad narodowych w miastach nie stanowiących powiatów.

3) właściwe do spraw wewnętrznych organy prezydiów miejskich rad narodowych w miastach stanowiących powiaty i dzielnicowych rad narodowych.

2. Karty powołania przeznaczone do doręczania przez organy określone w ust. 1 pkt 1 i 2 powiatowe sztaby wojskowe przekazują tym organom za pośrednictwem właściwych do spraw wewnętrznych organów prezydiów powiatowych rad narodowych, a karty powołania przeznaczone do doręczania przez organy określone w ust. 1 pkt 3 — bezpośrednio tym organom.

3. Organy prezydiów rad narodowych doręczają karty powołania w razie zarządzenia przez Ministra Obrony Narodowej lub organ przez niego upoważniony powołania żołnierzy rezerwy na ćwiczenia wojskowe z terminem natychmiastowego stawienia oraz w razie wprowadzenia stanu bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa Państwa, ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny.

4. Szczegółowe wypadki, w których karty powołania są doręczane przez organy prezydiów rad narodowych, oraz zasady dotyczące organizacji doręczania tych kart określają odrębne przepisy.

§ 4. Uspołecznione zakłady pracy doręczają karty powołania przekazane im przez powiatowe sztaby wojskowe na podstawie odrębnych przepisów.

§ 5. Jednostki wojskowe doręczają karty powołania w wypadkach określonych przez Ministra Obrony Narodowej lub organ przez niego upoważniony.

§ 6. 1. Kartę powołania doręcza się osobie powołanej do czynnej służby wojskowej, a w razie jej nieobecności — dorosłemu domownikowi. Osoby te są obowiązane przyjąć kartę powołania bez względu na porę doręczenia oraz potwierdzić jej odbiór na zwrotnym poświadczeniu odbioru. Domownik, który potwierdził odbiór karty, jest obowiązany do niezwłocznego przekazania jej powołanemu.

2. Karty powołania można doręczać osobom powołanym również w miejscu ich pracy. W tym wypadku kierownicy zakładów pracy są obowiązani udzielać doręczającym niezbędną pomoc przy doręczaniu kart powołania.

3. Doręczający kartę powołania (doręczyciel, posłaniec) odnotowuje na karcie powołania datę i godzinę jej doręczenia oraz imię i nazwisko osoby przyjmującej kartę. Pokwitowane przez odbiorcę zwrotne poświadczenie odbioru doręczający przekazuje organowi, który zlecił mu doręczenie tej karty.

§ 7. 1. W razie niemożności doręczenia karty powołania osobom określonym w § 6 ust. 1 doręczyciel pocztowy przekazuje: na wsi soltysowi, a w mieście lub osiedlu dozorca, administratorowi lub właścicielowi domu, zawiadomienie dla osoby powołanej o nadejściu pod jej adresem karty powołania, którą należy podjąć w urzędzie pocztowym. Soltys, dozorca, administrator lub właściciel domu powinien jak najszybciej doręczyć zawiadomienie osobie powołanej lub dorosłemu domownikowi.

2. Urząd pocztowy zwraca kartę powołania powiatowemu sztabowi wojskowemu, który ją wystawił:

- 1) niezwłocznie w razie niemożności przekazania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1,
- 2) po upływie 3 dni od dnia przekazania zawiadomienia, jeżeli w ciągu tego okresu osoba powołana nie zgłosiła się po odbiór tej karty.

§ 8. 1. W razie doręczania kart powołania za pośrednictwem właściwego organu prezydium rady narodowej (§ 3 ust. 1), posłaniec tego organu — jeżeli nie może sam doręczyć karty osobie powołanej zamieszkałej na wsi lub dorosłemu domownikowi — przekazuje z upoważnienia przewodniczącego gromadzkiej rady narodowej kartę za odręb-

nym pokwitowaniem soltysowi, który jest obowiązany niezwłocznie doręczyć tę kartę osobie powołanej lub dorosłemu domownikowi.

2. W razie niemożności doręczenia karty powołania osobie powołanej lub dorosłemu domownikowi soltys jest obowiązany jeszcze w tym samym dniu, w którym kartę otrzymał, lub rano dnia następnego zwrócić ją biuro gromadzkiej rady narodowej z wyjaśnieniem przyczyn niedoręczenia.

3. Biuro gromadzkiej rady narodowej przekazuje niezwłocznie kartę powołania zwróconą przez soltysa właściwemu powiatowemu sztabowi wojskowemu za pośrednictwem właściwego do spraw wewnętrznych organu prezydium powiatowej rady narodowej. Przy przekazywaniu nie doręczonych kart powołania należy podać przyczyny ich niedoręczenia.

4. W osiedlu lub mieście posłaniec właściwego organu prezydium rady narodowej, jeżeli nie może sam doręczyć karty powołania osobie powołanej lub dorosłemu domownikowi, przekazuje dozorca, administratorowi lub właścicielowi domu, zawiadomienie o konieczności zgłoszenia się osoby powołanej do tego organu w celu odebrania karty powołania. Zawiadomienie to dozorca, administrator lub właściciel domu powinien jak najszybciej przekazać osobie powołanej lub dorosłemu domownikowi.

5. Jeżeli mimo upływu 24 godzin od przekazania zawiadomienia dozorca, administratorowi lub właścicielowi domu osoba powołana nie zgłosiła się w celu odbioru karty powołania, organ prezydium rady narodowej określony w § 3 ust. 1 pkt 2 i 3 przekazuje powiatowemu sztabowi wojskowemu nie doręczone karty powołania, z wyjaśnieniem przyczyn niedoręczenia.

§ 9. W razie odmowy przyjęcia karty powołania przez osobę powołaną lub dorosłego domownika, kartę należy niezwłocznie zwrócić z adnotacją o odmowie przyjęcia. Adnotacja powinna zawierać imię i nazwisko osoby, która odmówiła przyjęcia karty powołania, godzinę i ewentualnie przyczynę odmowy oraz podpis osoby sporządzającej tę adnotację.

§ 10. 1. Wezwania imienne do czynnej służby wojskowej doręczają:

- 1) dowódcy jednostek wojskowych,
- 2) komendanci oddziałów samoobrony,
- 3) komendanci ochotniczych hufców pracy Związku Młodzieży Socjalistycznej i Związku Młodzieży Wiejskiej,
- 4) kierownicy studiów wojskowych w szkołach, w których jest prowadzone wojskowe szkolenie studentów.

2. Wezwania imienne do służby uzasadnionej potrzebami obrony lub interesem Państwa w ramach wojskowego szkolenia poborowych mogą również być doręczane przez właściwe organy prezydiów rad narodowych (§ 3 ust. 1). W tych wypadkach dowódcy jednostek wojskowych przekazują wezwania imienne tym organom celem doręczenia osobom, dla których zostały wystawione.

3. Do doręczania wezwań imiennych stosuje się odpowiednio przepisy §§ 6, 8 i 9.

§ 11. Zgodnie z art. 214 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia tracą moc dotychczasowe przepisy rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 11 listopada 1963 r. w sprawie powoływania poborowych i innych osób do czynnej służby wojskowej i zwalniania z tej służby (Dz. U. Nr 53, poz. 290) w części dotyczącej doręczania kart powołania i wezwań imiennych do czynnej służby wojskowej.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1969 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: K. Świtala
Minister Obrony Narodowej: W. Jaruzelski